

Fiskeriområdenas finansiering

Eija Kirjavainen, fiskeriråd, jord- och skogsbruksministeriet,
naturresursavdelningen

Grunderna för finansieringssystemet

- I 9 kap. i lagen om fiske finns bestämmelser om att främja och finansiera fiskerihushållningen
- Finansieringen bygger på fiskevårdsavgiften enligt 79 §
- I 86 § ingår bestämmelser om hur de medel som fås in i form av fiskevårdsavgifter tas upp i statsbudgeten
 - För de kostnader, ersättningar och utgifter som avses i 82 § ska i statsbudgeten årligen tas in ett anslag som motsvarar det belopp som på basis av statens senast fastställda bokslut beräknas inflyta i fiskevårdsavgifter under det året.

Användningen av avgiftsmedlen, 82 §

Fiskevårdsavgifterna används till

- 1) kostnader för att planera, genomföra, styra och utveckla ett hållbart nyttjande och en hållbar vård av fiskevattnen samt kostnader för fiskeövervakning,
- 2) kostnader för fiskeriområdenas verksamhet,
- 3) kostnader för att organisera fiskerirådgivningstjänster,
- 4) sådana ersättningar till ägare av vattenområden som grundas på nyttjande allmänna fiskerättigheter i fiskevatten och på fiskeguideverksamhet, samt
- 5) betalning av utgifter som uttaget av fiskevårdsavgift orsakar staten och Forststyrelsen.

Jord- och skogsbruksministeriet får vid behov använda medlen för att betala kostnader för de register som avses i 94 § 1 mom. 2–8 punkten.

Statsrådets finansutskott fattar beslut om hur anslaget avsätts för de olika användningsändamålen.

Fördelning av avgiftsmedlen, 83 §

1 mom.: Jord- och skogsbruksministeriet och, inom de gränser som ministeriet bestämmer, närings-, trafik- och miljöcentralen beviljar medel för kostnader som avses i 82 § 1 mom. 1 och 3 punkten. Närings-, trafik- och miljöcentralen beviljar medel för de kostnader och ersättningar som avses i 82 § 1 mom. 2 och 4 punkten.

3 mom.: Jord- och skogsbruksministeriet samt närings-, trafik- och miljöcentralen kan för mottagarna av medel uppställa resultatmål eller villkor för användning av medel som beviljas för kostnader och utgifter som avses i 82 § 1 mom. 1–3 och 5 punkten.

4 mom.: Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får det utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för att bevilja medel för kostnader och ersättningar som avses i 82 § 1 mom. 1–4 punkten och om att använda medel för utgifter som avses i 82 § 1 mom. 5 punkten.

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om fördelningsgrunderna för allmänt understöd till fiskeriområdena

Fördelningsgrunderna för allmänt understöd till fiskeriområdena, 1 §

Det allmänna understödet för kostnader för fiskeriområdenas verksamhet består av en grunddel, en tilläggsdel som grundar sig på vattenarealen, en tilläggsdel som grundar sig på den totala arealen och ett språktillägg. För betalningen av språktillägget ska man reservera nödvändig finansiering innan man fastställer grunddelen och tilläggsdelarna.

Av det allmänna understödet fördelas

1) 75 procent som grunddel,

2) 20 procent som tilläggsdel som grundar sig på vattenarealen, där varje fiskeriområdes andel bestäms enligt den andel som fiskeriområdets vattenareal utgör av den sammanräknade vattenarealen för alla fiskeriområden,

3) 5 procent som tilläggsdel som grundar sig på den totala arealen, där varje fiskeriområdes andel bestäms enligt den andel som fiskeriområdets totala areal utgör av den sammanräknade totala arealen för alla fiskeriområden.

Om ett fiskeriområde helt eller delvis finns på en tvåspråkig kommuns område eller på det samiska området, betalas till fiskeriområdet ett språktillägg på 1 000 euro för varje ytterligare språk.

Förordningen gäller fram till den 31 december 2020.

Anslagen för fiskeriområdenas verksamhet

År	Anslag, euro
2016	1 545 000
2017	1 295 000
2018	1 435 000
2019	1 309 000
2020	1 186 000

Fiskevårdsavgiften steg vid ingången av 2018.

Nya fiskeriområden inledde verksamheten 2019.

År 2019:

Grunddelen av fiskeriområdenas verksamhetsanslag uppgick till 8 141 euro.

I genomsnitt var verksamhetsanslaget 11 093 euro.

Det största anslaget var 26 920 euro (Enare) och det minsta 8 500 (Valtimo).

RP 118/2017 rd

- Fiskevårdsavgiften för ett kalenderår höjdes från 39 till 45 euro, avgiften för sju dygn från 12 till 15 euro och avgiften för ett dygn från 5 till 6 euro i samband med budgeten för 2018.
- I regeringspropositionen står: Sammanfattningsvis kan man konstatera om utlåtandena att nästan alla remissinstanser antingen motsatte sig förslaget till höjd fiskevårdsavgift eller i alla fall ansåg att ett utvidgat betalarunderlag är den primära metoden.

Anslagets storlek

- Storleken på anslaget väcker debatt och förvaltningen är medveten om frågan.
- Debatten påverkas av att enligt reformen av lagen om fiske skulle den målgrupp som ska betala fiskevårdsavgift vara större än vad man vid statsrådets behandling beslutade föreslå för riksdagen efter den politiska debatten. Till exempel utlåtanden begärdes om ett förslag som gick ut på ett större antal betalningsskyldiga.
- Utkastet till regeringens proposition som var på remiss skapade en förväntan att inflödet av avgifter kunde växa.

- Det enda sättet att få anslaget att räcka är att verksamheten anpassas efter anslaget.
- Förvaltningen har velat bistå de nya fiskeriområdena vid verksamhetsstarten genom att utveckla verktyg som hjälper områdena att fullgöra skyldigheterna. Exempel på dessa är Naturresursinstitutets handbok och anvisningar för att ta fram planer för nyttjande och vård samt det nya informationssystemet KALPA som gör det lättare att fördela och förvalta avgiftsmedlen.
- Jord- och skogsbruksministeriet har gett de politiska aktörerna väldigt många olika alternativ, men frågan har inte gått vidare på statsrådsnivå eftersom olika partier har olika åsikter om frågan.

Tack!